

dende kunne vente i de næste 3 eller 5 Aar. Dette troer jeg er at bebyrde Amtsrådet med en Banskædelighed, som Loven ikke bør bebyrde dem med; jeg troer, det vilde være en Feil, om Loven gik den Vej, og om vi ikke forsøgte at gjøre det Øverste, vi kunne, mod en Foranstaltning af den Art.

Naar nogle ærede Talere have sagt: „Der som vi ikke vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger, komme vi til en lav Beskatning af Brændeviinet“, saa svarer jeg: Ja, naar jeg var sikker derpaa, saa maa jeg, som er imod en høj Beskatning af Brændeviinsudsalget, netop stemme mod de ærede Herrer's Forslag, thi derved naaer jeg altsaa min Hensigt. Ja, det ærede Medlem, som sagde, at vi ville komme til en lav Brændeviinsbeskatning (Broddorff) ryster paa Hovedet, da han hører, at vi helst ville have den lav (Broddorff: Jeg ønsker en ligelig Fordeling). Nei, det, som de ærede Medlemmer her ville have, er netop en uligelig Fordeling, det er en Fordeling, hvorved Personer og tilfældige Omstændigheder skulle fattes i Die; det er et af de farligste Foretagender, naar det Hele ikke kan behandles som en Ligningsstat, som man ofte kan komme tilbage paa, at rectificere. Det er en uheldig Maade at beskattes paa. Hvad angaaer de andre 15 Herrer's Forslag til den samme Paragraph, da gaaer det jo hovedsagelig ud paa at frede om de Udsælgere af Brændeviin, som i en Række af Aar have drevet denne Næring, uden at have betalt nogen særlig Skat derfor. Det Spørgsmaal, som her foreligger, er jo altsaa: har en Mand derved, at han i en Række af Aar har udsolgt en Gjenstand, som senere bliver beskattet, vundet Hævd paa ikke at betale Skat, lige med dem, der begynde at handle med denne Artikel i det Dieblis, Handelen dermed bliver beskattet. Jeg siger, at en saadan Hævd kan man ikke indrømme ham, thi, dersom man i det Hele gik ind paa den Betragtning, at Skat ikke skal kunne ramme under saadanne Forhold, saa vilde man komme i Forlegenhed ved mangfoldige Leiligheder. Naar man siger: den, der har indrettet sin Bedrift derefter og bliver overrasket af en saadan Skat, kan komme i Forlegenhed; der maa gives ham nogen Tid til at ordne sine Sager

anderledes, saa er det ikke længere de 15 ærede Medlemmers Forslag, der er Tale om, men saa er det det Forslag, der er stillet af tvende ærede Medlemmer af Udvalget, der kommer i Betragtning. De 15 Medlemmers Forslag vil jo åabenbart kuldafstøje hele den Beskatningsbetragtning, om jeg saa kan sige, som har gjort sig gjældende i § 72; hvis deres Forslag bliver vedtaget, bliver den totalt omstødt og omgaaet. Da vi engang ere komne ind paa en Beskatning af denne Art, saa troer jeg, vi maae blive staaende ved det, der er vedtaget ved anden Behandling, og jeg troer, jeg har en vis Fortjeneste af at forsvare dette, eftersom jeg er imod det hele System; men naar Systemet er der, maae vi see at beholde det i det S Heelhed.

Gomard: Ved Beskatningen af Brændeviin beskatter man ikke hver enkelt Producent og siger: I skulle Alle betale ligemeget; men man beskatter det Quantum Brændeviin, man producerer; men her kommer man til noget ganske Andet gjennem denne § 72; thi her spørger man slet ikke disse Folk, hvormeget Brændeviin omsatte I, men man siger: Alle I, der boe indenfor denne Kreds, skulle betale Saameget. Det troer jeg virkelig er en meget uheldig og ikke ganske fornuftig Beskatningsmaade. Det er allerede oplyst af den ærede Rigsdagsmand ligeoverfor (Lehrmann) ved et Exempel. Han talte om den, der solgte for 500 Rd., og den, der solgte for et meget mindre Beløb, at de skulle betale eens Stat. Der staaer udtrykkelig i Paragraphen, at der ved denne Afgift ikke skal tages Hensyn til den Fattigskat, Næringsstat eller hvilkensomhelst anden Afgift, Bedkommende ellers har at erlægge. Ja, jeg vil troe, at uagtet der staaer, at der ikke skal tages Hensyn dertil, vil der i Communen alligevel blive taget Hensyn dertil, for at hjælpe paa en saa ubillig Bestemmelse i Loven. Naar der er 2, af hvilke den Eine har en meget stor Omsætning, og den Anden en meget lille, saa antager jeg, at Skatteligningscommissionen af billigt Hensyn virkelig vil sætte den Mand, der har den mindre Omsætning, lavere, end de ellers vilde, netop af Hensyn til, at han skal beskattes paa en billig Maade. Lad den sætte